

[Miljøministeren]

kopi af en eller anden bestemmelse. Der skal være plads til og muligheder for en vurdering af tingene, og dette vil kræve, at der er mennesker, der beskæftiger sig med det. Det vil kræve ansættelser, det har jeg ikke lagt skjul på. Jeg mener, at det er en meget, meget lille økonomisk belastning, vi her taler om.

Jeg vil sige til hr. Finn Jørgensen, at når vi taler om, at der kan bruges 4,5 mill. kr., er det også, fordi vi siger: det er ikke således, at vi skal belaste hverken folketinget eller befolkningen med kæmpeinvesteringer, som vi sagtens kunne finde udveje for at bruge, men alle skal få et indtryk af, at der er en vilje til at foretage dette restaureringsarbejde. Der er i praksis anmeldt enkelte forslag til, hvorledes det kan gøres. Der er også en slags vejledning i loven.

Fru Margrete Auken peger på, at der står »kan« i § 37. Jeg har tillid til og tiltro til, at alle de steder, hvor man overhovedet praktisk har mulighed for at anvende disse restaureringer, er det noget, man vil foretage – meget ofte efter påvirkninger, efter forslag fra de lokale indbyggere eller de interesseorganisationer, der først og fremmest har vist et meget, meget stort ansvar og interesse for vore vandløb herhjemme.

Må jeg sige til fru Margrete Auken, at jeg mærker et varmt, bankende og følsomt hjerte bag de ofte knubbede ord, der siges heroppe. Men lad os dog slå fast – vi, der er realister her i folketinget – at man ikke kan foretage nogen som helst menneskelig aktivitet uden at påvirke omgivelserne. Hverken fru Margrete Auken eller jeg eller andre, der er meget glade for at sikre miljøet, kan så meget som trække vejret, uden at vejret påvirkes af det, vi foretager. Når fru Margrete Auken vasker sine hænder i et vandløb, kunne det jo godt siges, at dette vandløb er en recipient med overskydende kapacitet – det håber jeg da.

Hr. Thorndahls bemærkninger fatter jeg ikke rigtig. I den første del af indlægget siger hr. Thorndahl: det kan slet ikke blive hurtigt; vi skal arbejde med en sådan sag i udvalget, og når der har siddet et udvalg i 5 år, som har lavet et stort arbejde, hvor længe vil vi så ikke være om det? Hvis det er således, at folketinget – i hvert tilfælde fremskridtspartiet eller hr. Thorndahl – skal være 5 år om at behandle tingene her i salen, så må vi

formodentlig lægge arbejdsformen fuldstændig om. Det er et udredningsarbejde, der er foretaget. Det, vi laver her i folketinget – det håber jeg da, jeg er jo også folketingsmedlem – er ikke udredninger, det er beslutninger på baggrund af de udredninger og de opklaringer, som vi har fået fra anden side, eller som vi har sikret os det kan være rigtigt og korrekt at basere sig på.

Jeg vil gerne sige lidt om et vanskeligt emne, nemlig okker. Der er jo enighed om, at okker er noget kompliceret noget at have med at gøre, og der er enighed om, at det er noget, der er skadeligt for vandløb. Men vi gennemgik detaljeret sidste vinter spørgsmålet om okker, og i dette komplicerede spørgsmål besluttede ministeriet – med tilslutning herfra – at vi ville gennemføre en 3-årig forsøgsordning med en okkerstøttelov. På baggrund af de erfaringer, vi får fra disse 3 år, er der ingen tvivl om – håber jeg – at vi vil vide noget mere nøjagtigt, og vi vil på grundlag heraf kunne træffe nogle bedre beslutninger med hensyn til okker, end vi tidligere har gjort.

Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi alle er klar over, at de forslag, vi her behandler, har betydning for vores fremtidige vandkvalitet herhjemme. Det er vigtigt, at vi alle sammen har en fornemmelse af, hvad der kommer ned som nedbør, og hvad der løber i vore åer og søer. Det er noget, der er med til at danne grundvand. Som det tidligere har været sagt her i folketinget, er grundvandsmængderne noget, vi hæger om og vurderer som en meget stor og værdifuld arv, vi dels har fået, dels skal give videre.

Derfor er det vel rigtigt og praktisk, om folketingets miljø- og planlægningsudvalg får mulighed for at se, hvorledes man kortlægger og hvorledes man undersøger de vandløbskvaliteter, vi har herhjemme, i et af de laboratorier, der findes under miljøministeriet, nemlig Danmarks geologiske Undersøgelse. Jeg har talt med formanden for udvalget, der er indforstået med, at der bliver mulighed for et besøg, således at vi kan få afklaret nogle af de spørgsmål, som man kunne stille sig om, hvorledes vi overhovedet i praksis kan administrere disse opgaver, som her er os pålagt.

Jeg ser, at formanden har tændt den røde lampe, men må jeg lige sige til hr. Svend Erik Hovmand, at alle vandløb skal både